

केषां बलाबलं बुद्ध्या हेतुभिर्विमुच्येदुधः । एष मे संशयस्तात् तन्मे ब्रूहि पितामह ।

॥ भीष्म उवाच ॥ दोषैर्मूलादवच्छिन्नैर्विशुद्धात्मा विमुच्यते । विनाशयति संभूतमयस्यमयो यथा ।

तथा कृतात्मा सहजैर्दोषैर्नश्यति तामसैः । राजसं तामसश्चैव शुद्धात्मकमकल्मषं ।

तत् सर्वं देहिनां बीजं सत्त्वमात्मवतः समं । तस्मादात्मवता वर्ज्यं रजस्य तम एव च ।

रजस्तमोभ्यां निर्मुक्तं सत्त्वं निर्मलतामियात् । अथवा मन्त्रवद्भूयुरात्मा दानाय दुष्कृतं ।

स वै हेतुरनादाने शुद्धधर्मानुपालने । रजसाऽधर्मयुक्तानि कार्याण्यपि समाप्नुते ।

अर्थयुक्तानि चात्यर्थं कामान् सर्वान् च सेवते । तमसा लोभयुक्तानि क्रोधजानि च सेवते ।

हिंसाविहाराभिरतस्तद्वी निद्रासमन्वितः । सत्त्वस्थः सात्त्विकान् भावान् शुद्धान् पश्यति संश्रितः ।

स देहो विमलः श्रीमान् शुद्धाविद्यासमन्वितः ।

इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वार्ष्णेयाध्यात्मे द्वादशाधिकविंशतोऽध्यायः ॥ २१२ ॥

॥ भीष्म उवाच ॥ रजसा साध्यते मोहस्तमसा भरतर्षभ । क्रोधलोभौ भयं दर्प एतेषां सादनाच्छुचिः ।

परमं परमात्मानं देवमन्यमव्ययं । विष्णुमव्यक्तसंस्थानं विभुं तं देवसत्तमं ।

तस्य मायापिनद्धाङ्गा ज्ञानभ्रष्टा विचेतसः । मानवा ज्ञानसंमोहात्ततः क्रोधं प्रयान्ति वै ।

क्रोधात् काममवाप्स्यथ लोभमोहौ च मानवाः । मानदर्पमहङ्कारमहङ्कारात्ततः क्रियाः ।

क्रियाभिः खेहसम्बन्धान् खेहाच्छेदकमनन्तरं । सुखदुःखक्रियारम्भाज्जन्माजन्मकृतचणाः ।

जन्मतो गर्भवासन्तु शुक्रशोणितसम्भवं । पुरीषमूत्रविक्षेपं शोणितप्रभवाविलं ।

दृष्ट्वाभिभूतलैर्बद्धस्तानेवाभिपरिप्लवन् । संसारतन्त्रवाहिन्यस्तत्र बुद्धेयं योषितः ।

प्रकृत्या चेतभूतास्ता नराः चेतश्चलचणाः । तस्मादेता विशेषेण न चाभीयुर्बिपश्चितः ।

कृत्या ह्येता घोररूपा मोहयन्त्यविचक्षणान् । रजस्यन्तर्हिता मूर्तिरिन्द्रियाणां सनातनी ।

तस्मात्तदात्मकाद्रागादीजाज्जायन्ति जन्तवः । खेदेहजानस्वसंज्ञान् यददङ्गात् कर्मींस्त्यजेत् ।

स्वसंज्ञानस्वकांस्तदत् सुतसंज्ञान् कर्मींस्त्यजेत् । शुक्रतो रसतश्चैव देहाज्जायन्ति जन्तवः ।

स्वभावात् कर्मयोगाद्वा तानुपेक्षेत बुद्धिमान् । रजस्तमसि पर्यस्तं सत्त्वञ्च रजसि स्थितं ।

ज्ञानाधिष्ठितमव्यक्तं बुद्ध्यहङ्कारलक्षणं । तदीजं देहिनामाजस्तदीजं जीवसंज्ञितं ।

कर्मणा कालयुक्तेन संसारपरिवर्त्तनं । रमत्ययं यथा स्वप्ने मनसा देहवानिव ।

कर्मगर्भैर्गुणैर्देहो गर्भे तदुपलभ्यते । कर्मणा बीजभूतेन चोद्यते यद्यदिन्द्रियं ।

जायते तदहङ्काराद्रागयुक्तेन चेतसा । शब्दरागाच्छ्रोत्रमस्य जायते भावितात्मनः ।

रूपरागात्तथा चक्षुर्ग्राह्यं गन्धचिकीर्षया । स्पर्शने त्वक् तथा वायुः प्राणपानव्यपाश्रयः ।

व्यानेदानौ समानस्य पञ्चधा देहयापनं । सञ्जातैर्जायते गात्रैः कर्मजैर्वर्ष्मणा वृतः ।

दुःखाद्यनैर्दुःखमथैर्नरः शरीरमानसैः । दुःखं विद्यादुपादानादभिमानाच्च वर्द्धते ।

त्यागात्तेभ्यो निरोधः स्यान्निरोधज्ञो विमुच्यते । इन्द्रियाणां रजस्येव प्रलयप्रभवानुभौ ।